

[Hans Nielsen.]

at den ofte har taget fejl, men jeg ser overhovedet ikke nogen anden Vej frem og ønsker ikke at arbejde paa andet Grundlag end den lige og almindelige Valgret, og jeg har ogsaa Lov til at tilføje, at der vil i Det konservative Parti ikke blive arbejdet paa andet Grundlag.“

Men den 31. Januar i Aar erklærede det ærede Medlem, at i Magtens — altsaa Magtens — Udøvelse vil Konservatismen give enhver ny Statens og Samfundets Tarv tjenlig Tanke Rum. At dybtgaaende Ændringer i det nuværende System bliver Følgen deraf, er uden for al Tvivl, sagde han.

Disse truende Ord om de dybtgaaende Ændringer i det parlamentariske System rimer jo daarligt sammen med Forsikringen om Det konservative Partis varme Bekendelse til den almindelige Valgret. Nu vil jeg ikke gøre det ærede Medlem Uret. Det ærede Medlem har jo ogsaa saa god Forstand, at han ser, at han, som Forholdene er her i Landet, offentlig maa holde paa den almindelige Valgret, men Larmen fra de drønende konservative Stormkolonner lammer aabenbart til Tider det ærede Medlems Mod til at sige det rigtige, thi inden for Partiet lyder jo helt andre Toner. Hør nu blot, hvad Partiets tidligere Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel, der altid taler aabent uden at skjule noget, bl. a. siger:

„Saaledes skal den konservative Ungdomsbevægelse faa Resterne af Systemet til at rasle og ramle ned over de velfodrede Repræsentanter for det sultne Proletariat, og paa Vaarbrudets Dag vil den sprænge Barrièren.“

Nu skal jeg ikke opholde mig ved Sproget, skønt dette ikke er uden politisk Interesse. Enhver, der erindrer det simple Sjøversprog, som Nazister og Kommuniste førte mod hinanden i Tyskland, og hvis aabenlyse Formaal var at nedbryde al Agtelse for det politiske Liv, kan jo ikke være blind for, at der er Kræfter herhjemme, som er inde paa den samme Taktik. Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel taler om „velfodrede Repræsentanter“, er der jo straks yngre Konservative, der byder over med „mæskede Bøfkandidater, Svin“, og den konservative Ungdomsopdrager Hr. Carsten Raft overdøver naturligvis alle andre ved at stemple sine Modstandere som „modbydelige Mad-diker“. Jeg lykønsker virkelig Det konservative Parti, Adelsens, de fine Embedsmænds, den akademiske Intelligens's, Gejstlighedens og det pæne Borgerskabs Parti til denne grænseløst hovmodige Tone. Gud

ved for Resten, hvad den gamle grundtvigianske højskolevenlige Del af Befolkningen mener om denne Tone i Politikken.

Men hvad skal der nu ske paa Vaarbrudets Dag, naar Systemet fra 1901 ramler? Klar Besked faar man ikke, men nogen Vejledning har man dog i saa Henseende. Den unge konservative Fører Jack Westergaard bekender aabent sin nazivenlige Indstilling og tilføjer, at det første, der sker paa Vaarbrudets Dag, er, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Skæbne vil blive Hugenbergs og ikke Hitlers.

Det er altsaa Begivenhederne i Tyskland, der stadig er Forbilledet og skal gættages. Altsaa, paa Vaarbrudets Dag begynder det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa Hugenbergs tragiske Rolle, der dog ikke endte i en Koncentrationslejr. Men hvad med den højtærede Statsminister, det ærede Medlem Hr. Krag, mig selv og alle andre velfodrede Repræsentanter? Lad os nu faa ren Besked om den Skæbne, der venter os, naar det rasler og ramler paa Vaarbrudets Dag i gamle Danmark. Og hvad skal der træde i Stedet for det ramlede System? Ja, i Kolding bekendte K. U., at den nationale Stat ligger i Tiden. Dybt i Folket ligger Lysten til at feje den gamle Parlamentarisme og Marxisme ud. Andre Konservative har krævet Liberalismen og Marxismen knust.

Den 2. September i Aar formulerer K. U. sine Krav saaledes: en Regeringsmagt, som paa Basis af en forenklet og koncentreret Regering skal skabe et stærkt og handlekraftigt Styre; Folket skal have Referendum, tænk, Folkerepræsentationens Myndighed skal indskrænkes, Arbejdsmetoderne skal moderniseres, Forfatningen skal udvikles, saa Korporationstanken indføres i den.

Dette staar ikke særlig nydeligt til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forsikring om, at Det konservative Parti kun vil arbejde paa den lige og almindelige Valgrets Grund, men det passer jo ikke helt ilde til hans Udtalelser om de dybtgaaende Ændringer i det nuværende System. Ingen kan være blind for, at Det konservative Parti her spiller et forargeligt Dobbeltspil, og jeg forstaar godt, at den gamle Venstrepolitiker Hans Jensen, „Sorø Amtstidende“, nylig skrev en skarp Artikel i sit Blad under Overskriften: „Et Dobbeltspil, der maa høre op.“ „Sorø Amtstidende“ hører jo til de Blade, der ønsker borgerligt Samarbejde; men Samarbejde med et Parti, der vil rasle og ramle Systemet af 1901, afskaffe Rigsdagen eller indskrænke dens